372L0230

N:o L 139/28 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* 17.6.72

TOINEN NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 12 päivänä kesäkuuta 1972,

kansainvälisessä matkustajaliikenteessä tapahtuvassa maahantuonnissa kannettaviin liikevaihto- ja valmisteveroihin liittyviä vapautuksia koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta

(72/230/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 99 artiklan,

ottaa huomioon kansainvälisessä matkustajaliikenteessä tapahtuvassa maahantuonnissa kannettaviin liikevaihto- ja valmisteveroihin liittyviä vapautuksia koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta 28 päivänä toukokuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin[1],

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon edustajakokouksen lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

talous- ja rahaliiton asteittaisesta toteuttamisesta yhteisössä 22 päivänä maaliskuuta 1971 annetussa neuvoston ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselmassa[2] määrätään muun muassa luonnollisille henkilöille yhteisön sisäisten rajojen ylityksen yhteydessä myönnettävien verovapautusten asteittaisesta laajentamisesta,

jäsenvaltioiden välistä matkustajaliikennettä olisi helpotettava korottamalla 28 päivänä toukokuuta 1969 annetussa neuvoston direktiivissä säädettyä vapautusta liikevaihto- ja valmisteveroista; tämän vuoksi sekä tarkastusten vähentämiseksi olisi tästä lähtien yksinkertaistettava ilmoituksia, jotka yhteisön sisäisiä rajoja ylittävien matkustajien on tehtävä, kun näiden hallussa olevien tavaroiden arvo tai määrä ei ole sallittuja vapautuksia suurempi,

yhteisön sisäisten rajojen läheisyydessä asuville henkilöille sekä kansainvälisessä liikenteessä käytettävien kulkuneuvojen henkilöstölle olisi tästä lähtien myönnettävä tiettyjä vapautuksia,

mainitun direktiivin 6 artiklan soveltamisessa esiintyneiden teknisten vaikeuksien vuoksi olisi ratkaistava tietyt vähittäiskauppavaiheen verottomuuteen liittyvät ongelmat,

ominaisuuksiltaan kotimarkkinoita vastaavien yhteisönlaajuisten taloudellisten markkinoiden asteittaiseksi luomiseksi on jäsenvaltioiden yhteisön sisäisessä kaupassa lakkautettava nykyisin voimassa olevat viennin verottomuuden ja tuonnin verollisuuden järjestelmänsä sekä vastaavasti myös vähittäiskauppavaiheessa myönnettävät vapautukset liikevaihto- ja valmisteveroista, ja

tämä verottomuus voidaan kuitenkin lakkauttaa kokonaan ainoastaan vaiheittain; ensimmäisessä vaiheessa olisi annettava tietyt yhteiset säännökset sovellettaviksi yhteisön asukkaisiin vähittäiskauppavaiheen verottomuuden tavanomaisissa tapauksissa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan 28 päivänä toukokuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdassa ilmaisu

"75 laskentayksikköä"
ilmaisulla

"125 laskentayksikköä";

b) korvataan 2 kohdassa ilmaisu

"20 laskentayksikköön"
ilmaisulla

"30 laskentayksikköön";

c) korvataan 3 kohdassa ilmaisu

"75 laskentayksikköä"
ilmaisulla

"125 laskentayksikköä".

[1] EYVL N:o L 133, 4.6.1969, s. 6
[2] EYVL N:o C 28, 27.3.1971, s. 1

2 artikla

Korvataan 28 päivänä toukokuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on sovellettava seuraavien tavaroiden maahantuonnissa liikevaihto- ja valmisteveroista vapautettuina seuraavia määrällisiä rajoituksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan ulkopuolella asuviin matkustajiin sovellettavia kansallisia säännöksiä:

		I *Kolmansien maiden ja yhteisön välinen liikenne*	II *Jäsenvaltioiden välinen liikenne*
a)	tupakkatuotteita		
	savukkeita	200 kappaletta	300 kappaletta
tai			
	pikkusikareita (sikareita, joiden kappalepaino on enintään 3 grammaa)	100 kappaletta	150 kappaletta
	tai		
	sikareita	50	75
	tai		
	piippu- tai savuketupakkaa	250 grammaa	400 grammaa
b)	alkoholijuomia		
	— tislattuja alkoholijuomia tai alkoholipitoisia juomia, joiden alkoholipitoisuus on suurempi kuin 22 astetta	1 vakiopullo (0,7—1 l),	yhteensä 2 litraa
	tai		
	— tislattuja alkoholijuomia tai alkoholipitoisia juomia taikka viini- tai alkoholipohjaisia aperitiivejä, joiden alkoholipitoisuus on enintään 22 astetta, kuohuviinejä, väkeviä viinejä	yhteensä 2 litraa	yhteensä 3 litraa
	ja		
	— kuohumattomia viinejä	yhteensä 2 litraa	yhteensä 3 litraa
c)	hajuvesiä	50 grammaa	75 grammaa
	ja		
	toalettivesiä	1/4 litraa	3/8 litraa
d)	kahvia	500 grammaa	750 grammaa
	tai		
	kahviuutetta tai esanssia	200 grammaa	300 grammaa
e)	teetä	100 grammaa	150 grammaa
	tai		
	teeuutetta tai esanssia	40 grammaa	60 grammaa"

3 artikla

Korvataan 28 päivänä toukokuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 5 artiklan 1 kohta seuraavilla kohdilla, jolloin entisistä 2 ja 3 kohdasta tulee 6 ja 7 kohta:

"1. Jäsenvaltiot voivat alentaa verosta vapautettavien tavaroiden arvon ja/tai määrän kymmenesosaan 2 artiklassa ja 4 artiklan 1 kohdan II sarakkeessa säädetyistä arvoista ja/tai määristä, jos tuontijäsenvaltion tai sen viereisen jäsenvaltion raja-alueella asuvat henkilöt, rajatyöntekijät tai kansainvälisessä liikenteessä käytettävien kulkuneuvojen henkilöstö tuovat nämä tavarat toisesta jäsenvaltiosta.

Seuraavien tuotteiden vapautukset voidaan kuitenkin alentaa seuraaviin rajoihin saakka:

a) tupakkatuotteet	
savukkeet	40 kappaletta
tai	
pikkusikarit (sikarit, joiden kappalepaino on enintään 3 grammaa)	20 kappaletta
tai	
sikarit	10 kappaletta
tai	
piippu- tai savuketupakka	50 grammaa
b) alkoholijuomat	
— tislatut alkoholijuomat tai alkoholipitoiset juomat, joiden alkoholipitoisuus on suurempi kuin 22 astetta	0,25 litraa
taikka	
tislatut alkoholijuomat tai alkoholipitoiset juomat taikka viini- tai alkoholipohjaiset aperitiivit, joiden alkoholipitoisuus on enintään 22 astetta; kuohuviinit, väkevät viinit	0,50 litraa
ja	
— kuohumattomat viinit	0,50 litraa

2. Jäsenvaltiot voivat alentaa sellaisten verosta vapautettavien tavaroiden arvoa ja/tai määrää, jotka raja-alueella asuvat henkilöt, rajatyöntekijät tai kolmansien maiden ja yhteisön välisessä liikenteessä käytettävien kulkuneuvojen henkilöstö tuovat kolmannesta maasta.

3. Jäsenvaltiot voivat alentaa sellaisten verosta vapautettavien tavaroiden arvoa ja/tai määrää, jotka jäsenvaltion puolustusvoimien toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet jäsenet, mukaan lukien siviilihenkilöstö, sekä näiden puolisot ja huollettavat lapset tuovat toisesta jäsenvaltiosta.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia ei sovelleta, jos niissä mainitut henkilöt todistavat, että ovat menossa raja-alueen ulkopuolelle tai etteivät ole palaamassa viereisen jäsenvaltion tai viereisen kolmannen maan raja-alueelta.

Näitä rajoituksia on kuitenkin sovellettava rajatyöntekijöihin ja kansainvälisessä liikenteessä käytettävien kulkuneuvojen henkilöstöön, jos nämä tuovat tavaroita ammattitoiminnassaan matkustaessaan.

5. Edellä 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovellettaessa tarkoitetaan

— 'raja-alueella' aluetta, joka ulottuu linnuntietä enintään 15 kilometrin laajuudelle jäsenvaltion rajalta. Jäsenvaltioiden on kuitenkin luettava raja-alueeseen kunnat, joiden alue sijaitsee osittain raja-alueella;

— 'rajatyöntekijällä' henkilöä, joka tavanomaisessa toiminnassaan joutuu työpäivinä siirtymään rajan toiselle puolelle."

4 artikla

Muutetaan 28 päivänä toukokuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 6 artikla seuraavasti:

a) mainitun artiklan tekstistä tulee 1 kohta;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"2. Jäsenvaltiot voivat vähittäiskauppavaiheen myynnissä 3 ja 4 kohdan mukaisissa tapauksissa ja kyseisissä kohdissa säädetyin edellytyksin sallia jäsenvaltiosta poistuvien matkustajien henkilökohtaisissa matkatavaroissaan kuljettamien tavaroiden vapauttamisen liikevaihtoveroista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tullivalvonnassa olevissa lentokenttämyymälöissä sekä lentokoneissa tapahtuvaan myyntiin sovellettavaa järjestelmää. Valmisteveroista ei saa myöntää vapautusta.

3. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa rajoitukset ja edellytykset verottomuuden soveltamiselle sellaisiin matkustajiin, joiden kotipaikka tai pysyvä asuinpaikka sijaitsee yhteisön ulkopuolella.

Matkustajat, joiden kotipaikka, pysyvä asuinpaikka tai ammatillisen toiminnan keskuspaikka sijaitsee jäsenvaltiossa, vapautetaan verosta ainoastaan sellaisten esineiden osalta, joiden yksikköarvo verot mukaan luettuina on suurempi kuin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu arvo.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa tämän arvon korkeammalle tasolle. Lisäksi ne voivat jättää asukkaansa verottomuuden ulkopuolelle.

4. Verottomuus edellyttää

a) 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tavaran viennin todistavalla vientijäsenvaltion tullin leimalla varustetun laskun kappaleen tai laskuna toimivan asiakirjan esittämistä;

b) 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lopullisen tuontijäsenvaltion tullin tai muun tämän valtion liikevaihtoveroasioissa toimivaltaisen viranomaisen leimalla varustetun laskun kappaleen tai laskuna toimivan asiakirjan esittämistä.

5. Tätä artiklaa sovellettaessa tarkoitetaan

— 'kotipaikalla tai pysyvällä asuinpaikalla' paikkaa, joka mainitaan tällaiseksi passissa, henkilötodistuksessa tai näiden puuttuessa muussa vientijäsenvaltion hyväksymässä henkilöllisyysasiakirjassa;

— 'esineellä' tavaraa tai tavanomaisesti kokonaisuuden muodostavaa tavaroiden ryhmää."

5 artikla

Lisätään 28 päivänä toukokuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 7 artiklan jälkeen artikla seuraavasti:

"7 a artikla

Jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat yhteisön sisäistä liikennettä koskevat säännökset, jotka tekevät matkustajille mahdolliseksi hiljaisesti tai yksinkertaisella suullisella ilmoituksella vahvistaa, että nämä noudattavat sallittujen verovapautusten rajoituksia ja edellytyksiä."

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän direktiivin

— 1, 2, 3 ja 5 artiklan noudattamiseksi viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1972;

— 4 artiklan noudattamiseksi viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1973.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän direktiivin soveltamiseksi antamistaan säännöksistä.

Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

7 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 12 päivänä kesäkuuta 1972.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. DUPONG